

PARLA 'PABLO', MÀXIM RESPONSABLE DEL CLANDESTÍ SINDICAT UNIFICAT DEL COS

«Aquesta Guàrdia Civil no és constitucional»

Substitueix el caporal primer Manuel Rosa Recuerda, actualment empresonat, i és el responsable d'un bon nombre de sindicalistes disposats, segons ell, a implantar la democràcia plena a les casernes. Des d'un poble del País Valencià parla per a EL TEMPS, clandestinament.

Ismael L. Belda

Quina cosa ha aportat el govern socialista a les demandes del seu sindicat, encara clandestí?

—El govern socialista no ha aportat absolutament res, no ha solucionat cap cosa. Exceptuant el canvi del vestuari i del tricorni, continuem pràcticament en el mateix punt.

—El director general de la Guàrdia Civil, Luis Roldán, ha declarat repetidament que els sindicalistes del cos corren perill d'expulsió a més d'un empresonament segur. És una bona amenaça.

—El sindicat va sense por cap a la seua legalització, i cada vegada avança més, però amb moltes precaucions, tractant de mesurar els seus passos. Un altra cosa és que els comandaments de la Guàrdia Civil, i això va també amb el senyor Luis Roldán Ibáñez, juguen

amb la clàssica por que governa entre els guàrdies. Roldán viu rodejat de grans militars de la G. C., i no coneix per a res el cos, mai baixa a la seua base. És un senyor tret de la UGT, i quan el PSOE el va triar per a dirigir el cos sabia molt bé que apostava per un experimentat sindicalista, a l'igual que en el cas del ministre Corcuera i altres d'aquesta central obrera que avui disposen de càrrecs en el govern.

—Haurien de tenir una certa sensibilitat, però, davant d'un moviment reivindicatiu com el de vostès i d'intencions democratitzadores.

—Però el paper

CREDI PUBLI

és un nou servei de
Caixa de Catalunya per
finançar campanyes
de publicitat

Industrial, Comerciant:

Si creu que el seu producte necessita una campanya de publicitat per augmentar les vendes...

Si té un projecte raonat d'inversió publicitària...

Si necessita finançament per aquesta inversió...

Vingui'ns a veure

Estudiarem la proposta. Experts en publicitat —si cal— l'assessoraran tècnicament, i CREDI PUBLI finançarà amb condicions especials la campanya, de manera que vostè tornarà la inversió quan les vendes ja hagin produït rendiment.

LA INVERSIÓ POT DESTINAR-SE A
QUALSEVOL MITJÀ PUBLICITARI
QUE PLANIFIQUI LA SEVA AGÈNCIA

TV3 dona suport a aquesta iniciativa i bonifica amb un descompte especial la part del finançament que s'inverteixi en el seu mitjà.

Demani informació a qualsevol oficina de CAIXA DE CATALUNYA, a la seva Agència de Publicitat o al Departament Comercial de TV3

CAIXA DE CATALUNYA

per de tots dos és tot el contrari. No hi ha pitjor falca que la de la pròpia fusta, i el senyor ministre és un ex-sindicalista triat per a afonar el sindicalisme. Curiosament, té menys correcció que l'ex-ministre Barrionuevo amb els sindicats i, segons sembla, anar a negociar amb ell és, per als sindicats policials, pitjor que anar a arrancar-se un queixal.

—*¿Qui té, de totes maneres, l'última paraula en el cas de la seua legalització i de qualsevol reforma en la Guàrdia Civil?*

—El vertader ministre d'Interior, don Rafael Vera del Río. El secretari per a la Seguretat de l'Estat en l'organigrama està per amunt de don Luis Roldán i, en la realitat, per damunt també de José Luis Corcuera. Ell és el vertader ministre de l'Interior a l'ombra, i això està reconegut per ell mateix. El que passa és que prefereix això a ser-ne anomenat i cremar-se.

—*Confien de totes maneres en la reforma.*

—Confiem que la Direcció General la prepare, i sabem que molts dels responsables del PSOE estan a favor de democratitzar la Guàrdia Civil. Inclús del govern. Clar que, haurien d'entrar en una costosa negociació amb els militars.

—*La UGT, i els redondistes en particular, també els recolzen a fons, ¿no?*

—El nostre problema amb la UGT és el mateix que tenien els americans

«Per a reformar la GC el govern haurà d'entrar en una negociació costosa amb els militars».

al Vietnam. ¿Com es distingeix un vietnamita del sud d'un vietcong si no ho porten escrit al front? Llavors, des del moment que t'acostes cap a UGT és molt difícil establir un contacte que siga bo i vàlid, perquè no saps de quin sector és el teu interlocutor. Tant pot ser del crític com del que diu amén a tot. Però, en general, comptem amb el suport d'UGT i, sobretot, de Nicolás Redondo i companyia. Encara que depèn de zones. Ens ajuda molt més Comissions Obreres, i homes d'Izquierda Unida com Fernando Pérez Royo o el

senador Romero. El fet cert és que la dreta espanyola no ens legalitzarà ni ens escoltarà. Basta amb mirar l'ABC.

—*L'eix de ferro de les vostres reivindicacions avui com ahir continua sent l'absoluta desmilitarització, ¿no?*

—Continua sent-ho. L'opinió pública encara no s'ha adonat del que significa tenir per tot l'estat una força militar desplegada que està exercint una funció de policia militar i que, en resum, és una falca de l'exèrcit clavada en tot moment en la societat civil. El fracassat 23-F va ser el timbre d'alar-

Investigar i perseguir

Les experiències de democratització sindical en les policies militaritzades de Grècia i Portugal han merescut una dura resposta per part de l'executiu. En l'estat veí, una manifestació recent que reivindicava drets d'associació laboral, va acabar en un fort xoc entre els companys del cos, dividit en dues branques. Per la seua part, el govern d'Atenes va respondre amb l'expulsió dels dos policies que havien demanat la seua adhesió a la Unió Internacional de Sindicats Policials. En els cas nostre, la Direcció General de la Guàrdia Civil ni tan sols contesta una realitat creixent: l'existència i enfortiment del SUGC al si del cos verd-oliva. «Luis Roldán no sol opinar sobre aquest sindicat plenament il·legal», diu una íntima col·laboradora del màxim responsable de la Benemèrita. I afegeix: «seria com in-

terpretar, jutjar la llei, una Llei Orgànica que l'any 1986 van ser aprovada pel Congrés de tots els espanyols i que subratlla nítidament el tarannà militar de la Guàrdia Civil».

El Tribunal Suprem ha sentenciat en dues ocasions que les qüestions del sindicat il·legalitzat són «competència exclusiva dels tribunals ordinaris de justícia militar». Afirmen al Ministeri de l'Interior-Direcció General de la Guàrdia Civil: «Luis Roldán ja ha estat ben clar: aquell que ingresse en la Guàrdia Civil ja sap molt bé en quin cos entra. Seguim el model francès d'una doble policia, civil i militar, i sobre les activitats del sindicat tan sols és possible informar-se, investigar, i perseguir». Deu membres que han mostrat la seua simpatia amb el SUGC han estat fins ara processats. Els trasllats, correctius i ober-

tura de processos són l'espasa de Damocles per els seus seguidors, que, acusats d'invitació a la sedició-rebel·lió, poden complir inicialment de 3 a 6 anys de presó.

Els serveis d'informació del cos, sota el comandament de Luis Manglano i el CESID, solen organitzar equips de vuit o deu homes quan s'assabenten de la possibilitat d'un encontre del sindicat. Fins a un centenar llarg d'aquests caçadors de sindicalistes van ser desplegats per tot l'estat fa uns anys, quan l'associació clandestina es trobava en plena expansió. Per a aquesta persecució, es van llevar membres dels serveis d'informació dedicats a la lluita antiterrorista i a la vigilància del contraban de tabac a Galícia.

Ismael L. Belda

ma, i sobra recordar com al poble d'Estepona, l'alcalde, se'l van portar a punta d'escopeta dos o tres *fatxes* directament a la caserna de la Guàrdia Civil. I això en molts llocs. Com va passar també a la Vega Baixa del Segura, un dels bressols del falangisme.

—¿El retrat del rei és present en totes les casernes?

—Sí, però en molts també Franco. I no és que la Guàrdia Civil es trobe excessivament polititzada, no. La Guàrdia Civil és una institució que considera els governs i els règims com una cosa transitòria, i la institució com un valor permanent. Per això, les ordres i les lleis que emanen del govern no passen a considerar-se mentre la Direcció General no les publica al butlletí oficial del cos. Mentrestant, no. Tan sols els guàrdies civils que ixen ara de l'acadèmia juren la Constitució.

—¿Vol explicar-se?

—Cap comandament se l'ha llegida, i els guàrdies d'abans tampoc, cap.

«La Constitució no existeix», continua dient-se en moltes comandàncies. És veritat, són molts els caps que consideren que la democràcia a Espanya és un simple parèntesi. Cap a una altra dictadura, clar. «Això és com quan la República —diuen—, mantinguem les estructures bàsiques, inclús el pensament i, quan torne, estarem preparats...». Així és.

—¿Quin grau d'eficàcia té per al Sindicat Unificat l'actual Guàrdia Civil?

—L'actual Guàrdia Civil és totalment inoperant. Radicalment inoperant. La Guàrdia Civil, per un costat, funciona gràcies als grans horaris a què està sotmesa: en la majoria de les comandàncies un simple caporal pot fer que els guàrdies facen una setmana laboral-militar de 80 o 90 hores, a pesar que la setmana de 40 hores també regeix per al personal militar des de 1986. I, per altra banda, no funciona, precisament perquè la Guàrdia Civil està desplegada en un sentit militarista, i no policial. En primer lloc, els guàrdies no ixen preparats policialment.

Molts, la majoria de comandàncies, ni tan sols saben usar els mitjans que se'ls faciliten reglamentàriament. Ni col·locar un pot de fum. Perquè, torne a repetir, han rebut tot tipus d'instrucció militar, però cap de policial. I això és un gran perill...

—...Que ja hem vist a Reinosa, Cangas de Morrazo, Anchuras. I és que a

«Rafael Vera del Río és el vertader ministre d'Interior».

«Luis Roldán està en la Direcció General precisament per ser un sindicalista».

la Guàrdia Civil el govern continua encarregant-li encara els papers més antipopulars. ¿Hi està d'acord?

—Sí, sí, sí. És la força de xoc directe. I precisament per a aquests casos.

—Una força que molta gent pensa que pertany a un altra època.

—Mentre a Espanya hi va haver el sistema del *tortazo y tente fieso*, doncs, no va fer falta ser expert en res... Com més llaurador fores, millor. El problema ve quan la societat s'industrialitza, es fan efectius certs drets bàsics, i tots aquells mètodes ja no són vàlids; quan

cal ja saber molt bé el terreny que es xafa i cal aplicar una legislació que defensa totes les persones. És ací quan ve el desfasament i la manca d'eficàcia: mantenint una estructura obsoleta per a la societat, tan antiga que encara tenim el mateix nombre de guàrdies de trànsit que fa deu anys —recordem que enguany s'han matriculat un milió més de vehicles—, i que la plantilla està igual que l'any... ¡cinquanta! La Guàrdia Civil s'ha quedat en un altra època, en un altre temps.

—En la celebració de l'1 de maig van tenir una aparició certament sorprenent i espectacular. A Catalunya, Castelló i València, almenys, van fer onejar la bandera espanyola tricolor. ¿Són un sindicat republicà?

—No, no, ni de bon tros. És cert que aquell va ser un bon moment per a la democratització i drets del cos, però seria una errada afirmar que fou el règim qui va acabar reconeixent a la Guàrdia Civil totes les seues demandes.

La República espanyola, com tants règims polítics que han passat, es va aprofitar de l'estructura de la Guàrdia Civil, de les seues forces. Un altra cosa és que les lleis cíviques d'aleshores serviren moltíssim als seus membres.

La República es va aprofitar de la situació i va mantenir-la sota el seu domini exactament igual que ara fa el PSOE. Els homes de les comandàncies, per exemple, els designa Rafael Vera. De manera que passen a ser, com ell, càrrecs polítics.

—Desmilitaritzada la Guàrdia Civil, ¿quin paper hauria de fer a la societat, segons vostè?

—Els darrers successos a Espanya demostren que mantenir la nostra estructura actual és, ni més ni menys, aplicar una força que posseeix un organigrama rígid i inqüestionable sobre una població que té una jurisprudència diferent, democràtica i criticable.

Hi ha una definició d'estat democràtic molt bona, feta per un americà, que diu que és aquell on les forces armades i les de policia estan estrictament separades. Doncs bé, ¿quin paper haurien de tenir? Sens dubte, el d'una policia civil. ¿Per quina raó nosaltres hem d'identificar militarment un ciutadà civil? ¿Per quina raó un habitant d'una ciutat té una policia civil per a qualsevol servei, i un habitant d'un poble i del medi rural una força militar? Desmilitaritzar la Guàrdia Civil no implica absolutament res que no siga civilitzar la nostra societat. □